

66 בדרום, וְשִׁינָה אֶת מַעֲשָׂיו שלא שחטו לשם בעליו אלא לשם אדם
 67 אחר, ואף על פי כן אינו יוצא מידי מעילה, ומעתה גם עולת העוף
 68 שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת לא תצא מידי מעילה,
 69 אף ששינה את שמה ואת מקומה ואת מעשיה. מִדְּלֹא קָאָמַר לִיה
 70 הָכִי, שְׁמַע מִינָה נְחִית [ו-דרד] רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְמַעֲמִיָּה דְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ
 61 שהוא מה דאמר רב אדא בר אבהו, אומר היה רבי יהושע, עולת
 62 העוף שֶׁעֲשָׂאָה לְמִטָּה כְּמַעֲשֵׂה חַטָּאת לְשֵׁם חַטָּאת, בֵּינָן שְׂמֹלֶק בְּה
 63 סִימָן אֶחָד, נִמְשַׁכֶּת וְנַעֲשִׂית [ו-נהפכת להיות] חַטָּאת הָעוֹף מִמֶּשֶׁ,
 64 ואין זה שייך באשם לשם שלמים כלל אפילו שינה גם את מקומו ואת
 65 מעשיו, ולכך לא להוכיח משם לרבי יהושע.

66 הגמרא מבררת איתמי נאמר דין זה שקרבן נמשך להיות קרבן אחר.
 67 שואלת הגמרא: אִי הָכִי – אם זהו טעמו, מעתה בחטאת העוף נָמִי
 68 שֶׁעֲשָׂאָה לְמַעֲלָה כְּמַעֲשֵׂה עוֹלָה לשם עולה, גם בה נאמר שלא
 69 תפסל בכך, שִׁמְכִי [ו-מעת] שְׂמֹלֶק בְּה סִימָן אֶחָד תִּמְשַׁךְ וְתִהְיֶה
 70 [ו-ותהפך להיות] עולת העוף כשרה, ואילו במשנה (סו) נאמר
 71 שחטאת שעשאה למעלה כמעשה עולה לשם עולה, פסולה, ולפי
 72 דברי רב אדא בר אבהו הרי זה שלא כרבי יהושע. וְכִי תִימָא הָכִי
 73 נָמִי שהמשנה היא שלא כדברי רבי יהושע, וְהָאָמַר רַבִּי יוֹחָנָן מְשׁוּם
 74 רַבִּי בְּנָאָה, כִּף הִיא הַצֵּעָה [ו-סידורה ועניינה] שֶׁל הַמְּשֻׁנָּה, מֵאֵי לֹא
 75 – האם אין כוונתו לומר שֶׁכֵּף הִיא הַצֵּעָה כמות שהיא שנויה,
 76 שנחלקו בעולה שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת, וְתוֹ לֹא
 77 ו-ולא נחלקו עוד בחטאת שעשאה למעלה כמעשה עולה. משיבה
 78 הגמרא: לֹא, אִין זו כוונת רבי יוחנן, אלא כוונתו לומר כִּף הַצֵּעָה שֶׁל
 79 בּוֹלָה מְשֻׁנָּה, שכשם שנחלקו בעולה שעשאה למטה כמעשה חטאת
 80 לשם חטאת כך נחלקו גם בחטאת שעשאה למעלה כמעשה עולה
 81 לשם עולה, ולרבי יהושע גם בזה נמשכת ונעשית לקרבן שכמותו
 82 עשאה, ועל כן נעשית עולה וכשרה, והמשנה האומרת שפסולה היא
 83 שלא כמותו.

84 הגמרא מביאה דעה החולקת: רַב אֲשִׁי אָמַר, בְּשִׁלְמָא – מובן הדבר
 85 מה שעולת העוף שֶׁעֲשָׂאָה לְמִטָּה כְּמַעֲשֵׂה חַטָּאת לְשֵׁם חַטָּאת
 86 נמשכת ונעשית חטאת העוף, שֶׁכֵּיּוֹן דְּהָא [חטאת העוף] הַבְּשִׂירָה
 87 [ו-המעשה המכשיר בה], הוא כבמליקת סִימָן אֶחָד, וְהָא [ועולת העוף]
 88 הַבְּשִׂירָה הוא כבמליקת שְׁנֵי סִימָנִין, וְעוֹלַת הָעוֹף לְמִטָּה לִיתָא
 89 [ו-איננה], שמליקתה למטה פוסלתה, ועל כן בֵּינָן שְׂמֹלֶק בְּה סִימָן
 90 אֶחָד למטה, עדיין לא חל עליה שם פסול עולת העוף, שלא מלק שני
 91 סימנים [כדין עולת העוף] למטה, ומאידך כיון שמלק סימן אחד
 92 למטה נחשב הדבר היכר ושינוי ממעשה עולה למעשה חטאת
 93 [שהוא בסימן אחד] ומכח זה היא נִמְשַׁכֶּת וְנַעֲשִׂית חַטָּאת הָעוֹף עוד
 94 קודם שתפסל משום עולת העוף. אֲלָא חַטָּאת הָעוֹף שעשאה
 95 למעלה כמעשה עולה לשם עולה, הלא בֵּינָן דְּאָמַר מֶר לֵעִיל [סו-ג]
 96 שְׂמֹלֶקָה בחטאת העוף כְּכֹל מְקוֹם הִיא כְּבִשְׂרָה, וגם במזבח למעלה,
 97 ועל כן מְכִי מֶלֶק בְּה סִימָן אֶחָד שלא לשם חטאת אלא לשם עולה,
 98 וסימן אחד הוא מעשה חטאת, אִיפְסָלָא [ו-נפסלה] משום חטאת שלא
 99 לשמה, עוד קודם שעשה בה מעשה עולה שהוא בשני סימנים, וְכִי
 100 תִּדְרַךְ מְלִיקָה בְּאֵיךְ סִימָן – כאשר חזר ומלק את הסימן השני לשם
 101 עולה, הִכִּי מִמְשַׁכָּה וְהָיָא – כיצד תמשך ותיעשה עולת העוף אחר
 102 שכבר נפסלה קודם לכן, במליקת הסימן הראשון. משום כך אין דינו
 103 של רבי יהושע אמור אלא בעולת העוף שעשאה למטה כמעשה
 104 חטאת לשם חטאת, ולא בחטאת העוף שעשאה למעלה כמעשה
 105 עולה לשם עולה. ודברי רבי יוחנן שאמר 'כך היא הצעה של משנה'
 106 מתפרשים כפשוטם, שכן היא הצעה של משנה ותו לא, שרק בעולת
 107 העוף נחלק ולא בחטאת העוף, וכאמור.

108 הגמרא דנה בדברי רב אדא בר אבהו: גּוֹפָא – נבוא לודן בגוף
 109 הדברים, אָמַר רַב אֶדְא בְּרַ אֶבְהוּ, אֹמֵר הִיָּה רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, עוֹלַת
 110 הָעוֹף שֶׁעֲשָׂאָה לְמִטָּה כְּמַעֲשֵׂה חַטָּאת לְשֵׁם חַטָּאת, בֵּינָן שְׂמֹלֶק בְּה
 111 סִימָן אֶחָד נִמְשַׁכֶּת וְנַעֲשִׂית חַטָּאת הָעוֹף.

1 אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, וְהָרִי קָדְשִׁי קָדְשִׁים שְׂדִינָם להשחט בצפון
 2 ושינה בהם בכך שֶׁשְׁחָטוּן בְּדָרוֹם וּפְסוֹלָם, וְשֶׁחָטוּן לְשֵׁם קָדְשִׁים קָלִים,
 3 יוֹכִיחוּ לְנִידוּן הָאִמּוּר, שֶׁכֵּן בְּמָה שֶׁשְׁחָטוּם בְּדָרוֹם לְשֵׁם קָדְשִׁים קָלִים
 4 שִׁינָה אֶת שְׁמָם ואת מעשיהם של הקדשי קדשים לְשֵׁם ולמעשה של
 5 קדשים קלים שהוא דְּכָר שְׂאִין בּוֹ מַעֲלָה אלא באימורים, ואף על
 6 פי כן מוֹעֲלִין בָּהֶן מַפְנֵי שׁוּפְסוֹלוֹ בְּשָׁחִיטַת דָּרוֹם ואין הזריקה
 7 מוציאתם מידי מעילה כיון שאין להם היתר לכהנים, ואין אומרים
 8 שיצאו מידי מעילה בשינוי שם ומעשה זה, אֶף אֶתָּה אַל תִּתְמָה עַל
 9 הָעוֹלָה [ו-עולת העוף] שֶׁאֵף עַל פִּי שְׁבָמָה שעשאה למטה כמעשה
 10 חטאת לשם חטאת שִׁינָה אֶת שְׁמָה ואת מעשיה לְשֵׁם ולמעשה של
 11 חטאת העוף שהוא דְּכָר שְׂאִין בּוֹ מַעֲלָה, שְׂמִיעֵלוּ בְּה, ואין אומרים
 12 שתצא מידי מעילה בשינוי שם ומעשה זה.

13 אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא תוּכַל לְהוֹכִיחַ כֵּן, מְשׁוּם שֶׁאִם אִמְרַתְּ
 14 בְּקָדְשִׁי קָדְשִׁים שֶׁשְׁחָטוּן בְּדָרוֹם וְשָׁחָטוּן לְשֵׁם קָדְשִׁים קָלִים שאינם
 15 יוצאים מידי מעילה, שֶׁכֵּן [ו-הרי זה משום] שִׁינָה אֶת שְׁמָם ואת
 16 מעשיהם לְשֵׁם ולמעשה של דְּכָר שִׁישׁ בּוֹ אִיפּוֹר וְהִיתָה, שהקדשים
 17 קלים יש בהם אימורים הקרבים על גבי המזבח שיש בהם איסור
 18 מעילה ובשר לאכילה שהוא היתר ואין בו מעילה, האם תאמר כן גם
 19 בְּעוֹלָה [ו-עולת העוף] שעשאה למטה כמעשה חטאת לשם חטאת,
 20 שִׁינָה אֶת שְׁמָה ואת מעשיה לְשֵׁם ולמעשה של דְּכָר שְׂכּוּלוֹ הִיתָה,
 21 שבחטאת העוף אין מוֹעֲלִים כָּלל שֶׁאֵין בָּהּ אִימּוּרִים הקרבים על גבי
 22 המזבח. ואם כן אין להוכיח מקדשי קדשים ששחטם בדרום לשם
 23 קדשים קלים, לנידון זה.

גמרא

24 הגמרא מביאה ברייתא ובה משא ומתן אחר בין רבי אליעזר ורבי
 25 יהושע: תַּנְיָא, אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר לְרַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, אֲשֶׁם שֶׁשְׁחָטוּ בְּצִפּוֹן
 26 כְּדִינוֹ, לְשֵׁם שְׂלָמִים, יוֹכִיחַ, שְׁהָרִי אֵף כֵּאֵן שִׁינָה אֶת שְׁמוֹ של האשם
 27 לשלמים, ואף על פי כן מוֹעֲלִין בּוֹ לַפְנֵי שׁוֹרֵק אֶת דָּמוֹ, וְאֵף אֶתָּה אַל
 28 תִּתְמָה עַל הָעוֹלָה [ו-עולת העוף], שֶׁאֵף עַל פִּי שִׁינָה אֶת שְׁמָה לשם
 29 חטאת, ועשאה כמעשה חטאת ונפסלה, שְׂמִיעֵלוּ בְּה, ולא נאמר שכיון
 30 שיננה את שמה יצאה מידי מעילה, שאם כן גם באשם יהיה כן.
 31 אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא תוּכַל לְהוֹכִיחַ מִשָּׁם, מְשׁוּם שֶׁאִם אִמְרַתְּ
 32 בְּאֲשֶׁם שאינו יוצא מידי מעילה בשינוי השם, הרי זה משום שֶׁאֵף אִם
 33 שִׁינָה אֶת שְׁמוֹ הלא לֹא שִׁינָה גַם אֶת מְקוֹמוֹ, ששחטו בצפון כְּדִינוֹ,
 34 האם תאמר כן גם בְּעוֹלָה, שְׁבָה גַם שִׁינָה אֶת שְׁמָה, שעשאה לשם
 35 חטאת, וְגַם שִׁינָה אֶת מְקוֹמָהּ, שעשאה למטה, ועל כן אין ללמוד
 36 מאשם לשם שלמים לנידון זה.

37 אָמַר לוֹ רַבִּי אֱלִיעֶזֶר, אֲשֶׁם שֶׁשְׁחָטוּ בְּדָרוֹם, שלא כְּדִינוֹ, ושחטו
 38 לְשֵׁם שְׂלָמִים, וּפְסוֹלוֹ בְּכַךְ, יוֹכִיחַ, שְׁהָרִי אֵף כֵּאֵן שִׁינָה אֶת שְׁמוֹ של
 39 האשם לשלמים, וְשִׁינָה אֶת מְקוֹמוֹ מִצִּפּוֹן לְדָרוֹם, ואף על פי כן
 40 מוֹעֲלִין בּוֹ לַפְנֵי שׁוֹרֵק אֶת דָּמוֹ, אֶף אֶתָּה אַל תִּתְמָה עַל הָעוֹלָה,
 41 שֶׁאֵף עַל פִּי שִׁינָה אֶת שְׁמָה לשם חטאת וְשִׁינָה אֶת מְקוֹמָהּ
 42 מלמעלה למטה שֶׁמוֹעֲלִין בְּה, ולא נאמר שכיון שיננה את שמה
 43 ומקומה יצאה מידי מעילה, שאם כן גם באשם יהיה כן.

44 אָמַר לוֹ רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ, לֹא תוּכַל לְהוֹכִיחַ מִשָּׁם, מְשׁוּם שֶׁאִם אִמְרַתְּ
 45 בְּאֲשֶׁם שאינו יוצא מידי מעילה בשינוי השם והמקום, הרי זה משום
 46 שאף שִׁינָה אֶת שְׁמוֹ וְשִׁינָה אֶת מְקוֹמוֹ, וְאִלּוּם לֹא שִׁינָה אֶת
 47 מַעֲשָׂיו שכל עשיותיו עשה כמעשה אשם, האם תאמר כן גם בְּעוֹלָה,
 48 שְׁבָה גַם שִׁינָה אֶת שְׁמָה, שעשאה לשם חטאת, וְגַם שִׁינָה אֶת
 49 מַעֲשָׂיָהּ שעשאה כמעשה חטאת, וְגַם שִׁינָה אֶת מְקוֹמָהּ, שעשאה
 50 למטה, ועל כן אין ללמוד מאשם ששחטו בדרום לשם שלמים לנידון
 51 זה.

52 הגמרא דנה בדברי הברייתא: אָמַר רַבָּא, וְנִימָא לִיה רַבִּי אֱלִיעֶזֶר
 53 לרבי יהושע, אֲשֶׁם שֶׁשְׁחָטוּ בְּדָרוֹם לְשֵׁם שְׂלָמִים בְּשִׁינוּי בְּעָלִים
 54 יוֹכִיחַ, שִׁינָה אֶת שְׁמוֹ מאשם לשלמים, וְשִׁינָה אֶת מְקוֹמוֹ ששחטו

1 אחת שעשאה למעלה היא עולה ואותה אחת שעשאה למטה היא
 2 חטאת, **אֵינָה פְּשִׁירָה** מקינים אלו, **אֵלֶּא** הֵן הַתְּנוּמָה, ששתי הקינים
 3 המפורשות שאחת מכל קן היא עולה והאחרת היא חטאת, נפסלו,
 4 שיתכן שהקריב את העולה למטה ואת החטאת למעלה, ורק הן
 5 הסתומה כשרה, שאיזה מהן שעשאה למעלה ואיזה מהן שעשאה
 6 למטה, כשרות, אלא שאין יודעים למי עלתה העולה ולמי עלתה
 7 החטאת, אם לזו או לזו, **וְעַל כֵּן קָן זֶה מִתְּחַלְּקֵת בִּינֵיהֶן**, ויקחו קן
 8 נוספת ויתנו ויאמרו, אם העולה קרבה לי והחטאת לך, תקרב עתה
 9 החטאת עבורי והעולה עבורך, ואם החטאת קרבה לי והעולה לך,
 10 תקרב עתה העולה עבורי והחטאת עבורך. וסיכום הדברים הוא
 11 שמכל שש הפרידות כשרות שמים בלבד, אלו של הן הסתומה,
 12 ומלבד זאת עליהן להביא עוד ארבע פרידות, שנים עבור הן
 13 הראשונה, עולה לזו וחטאת לזו, ושנים עבור הן השלישית והן
 14 המפורשת, ובאלו השנים האחרונות יתנו כאמור.
 15 מקשה הגמרא: שנינו במשנה זו שאם עשה הכהן חציין למעלה
 16 וחציין למטה, שרק הן הסתומה כשרה, **וְאֵילוּ הפרידות המְפֹרְשִׁין**
 17 **לֹא**, ומושם החשש שמא העולות קרבו למטה והחטאות קרבו
 18 למעלה, וקשה, **אִמָּאי** – מדוע פסולים המפורשים, **נְהִי נְמִי** – אמנם
 19 נכון הוא **הַעוֹלָה קְרִיבָה לְמִטָּה** ואי אפשר שתהיה עולה כשרה,
 20 אבל לרב אדא בר אבהו צריך להיות שתי **מְפֹרְשִׁין** –
 21 (תמשך) העולה ו**תְּהִי** – (ותהפך) **לְחַטָּאת הָעוֹף**, וכיון שבעלת
 22 העולה אינה צריכה את החטאת, שכבר הקריבה את חטאתה, תוכל
 23 העולה הזאת שנמשכה ונהפכה לחטאת לעלות לשם חברתה שהיא
 24 בספק שמא חטאתה שהביאה נעשתה למעלה ונפסלה, ונמצא
 25 שממנה נפשך קרבן אחד כשר לחטאת, ולמה מבואר במשנה ששתיהן
 26 פסולות.
 27 מתרצת הגמרא: **אִמָּיִר** – כל מה שאמרנו **דְּאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ** שעולת
 28 העוף שעשאה למטה כחטאת נמשכת ונעשית חטאת, אין זה אלא
 29 **בְּחַד נִבְרָא** – באדם אחד החייב עולה וחטאת, שאם עשה את העולה
 30 למטה כחטאת, נהפכת העולה לחטאת ויצא בה ידי חובתו, אולם
 31 **בְּתָרֵי נִבְרָי** – בשני אנשים, שהביאו אחד חטאת ואחד עולה, **מִי**
 32 (–האם) שגם בזהופן זה תהפך עולתו של זה להיות חטאתו של
 33 זה, והלא אין לו חלק בחטאת זו, ואיך תעשה חטאתו, וכיון שאינה
 34 נמשכת לחטאת הרי היא עולה פסולה.
 35 הגמרא מקשה ממשנה נוספת: **תָּא** (–בוא) **וְשָׁמַע** קושיא על כך
 36 ממשנה אחרת במסכת קינים (שם מ"ד), שתי נשים שהיו מחוייבות כל
 37 אחת להביא שלוש פרידות, אחת היתה מחוייבת בקן שלמה (עולה
 38 וחטאת) ועוד פרידה אחת לעולה, והאחרת היתה מחוייבת בקן
 39 שלמה (עולה וחטאת) ועוד פרידה אחת לחטאת, ובסך הכל שש
 40 פרידות, ולקחו שלוש קינים, בקן הראשונה קבעו שפרידה אחת היא
 41 **לְחַטָּאת** לאחת מהן ו**הַפְּרִידָה הַשְּׁנִיָּה** היא **לְעוֹלָה** לחברתה, ולקחו קן
 42 נוספת והיא **סְתוּמָה**, דהיינו שלא פירשו מה היא החטאת ומה היא
 43 העולה, ולקחו קן נוספת והיא **מְפֹרְשֵׁת**, שפירשו בעת לקיחתה
 44 שפרידה זו חטאת ופרידה זו עולה, אולם לא קבעו שמות הבעלות
 45 למי החטאת ולמי העולה, ונמצא שיש כאן שתי עולות ושתי חטאות
 46 מפורשות ועוד קן סתומה, והיה לכהן להקריב את העולות למעלה
 47 ואת החטאות למטה, ובקן הסתומה להקריב אחת למעלה כעולה
 48 ואחת למטה כחטאת, אולם טעה וסבר שהן עולות וקשה את **פּוֹלֵן**
 49 **לְמַעְלָה**, **מְחַצֵּה** מהעופות שהביאו, דהיינו שתי העולות המפורשות
 50 ופרידה אחת מן הן הסתומה, **בְּשֵׁר**, ו**מְחַצֵּה** אחר, דהיינו שתי
 51 החטאות והפרידה השניה שבקן הסתומה, **פְּסוּל**, לפי שנעשו למעלה
 52 שלא כדין, ועליהן להביא שוב את החטאות שהיו מחוייבות בהן.
 53 ואם טעה וסבר שהן חטאות ועשה את **פּוֹלֵן לְמַעְלָה**, **מְחַצֵּה** מהעופות
 54 שהביאו, דהיינו שתי החטאות המפורשות ופרידה אחת מן הן
 55 הסתומה, **בְּשֵׁר**, ו**מְחַצֵּה** אחר, דהיינו שתי העולות והפרידה השניה
 56 שבקן הסתומה, **פְּסוּל**, לפי שנעשו למטה שלא כדין, ועליהן להביא
 57 שוב את העולות שהיו מחוייבות בהן. ואם עשה את **הַצֵּיִן** של הקינים
 58 **לְמַעְלָה** ו**הַצֵּיִן** האחר עשה **לְמַעְלָה**, דהיינו שכל קן וקן עשה ממנה
 פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה בלא להבחין אם אותה

1 אחת שעשאה למעלה היא עולה ואותה אחת שעשאה למטה היא
 2 חטאת, **אֵינָה פְּשִׁירָה** מקינים אלו, **אֵלֶּא** הֵן הַתְּנוּמָה, ששתי הקינים
 3 המפורשות שאחת מכל קן היא עולה והאחרת היא חטאת, נפסלו,
 4 שיתכן שהקריב את העולה למטה ואת החטאת למעלה, ורק הן
 5 הסתומה כשרה, שאיזה מהן שעשאה למעלה ואיזה מהן שעשאה
 6 למטה, כשרות, אלא שאין יודעים למי עלתה העולה ולמי עלתה
 7 החטאת, אם לזו או לזו, **וְעַל כֵּן קָן זֶה מִתְּחַלְּקֵת בִּינֵיהֶן**, ויקחו קן
 8 נוספת ויתנו ויאמרו, אם העולה קרבה לי והחטאת לך, תקרב עתה
 9 החטאת עבורי והעולה עבורך, ואם החטאת קרבה לי והעולה לך,
 10 תקרב עתה העולה עבורי והחטאת עבורך. וסיכום הדברים הוא
 11 שמכל שש הפרידות כשרות שמים בלבד, אלו של הן הסתומה,
 12 ומלבד זאת עליהן להביא עוד ארבע פרידות, שנים עבור הן
 13 הראשונה, עולה לזו וחטאת לזו, ושנים עבור הן השלישית והן
 14 המפורשת, ובאלו השנים האחרונות יתנו כאמור.
 15 מקשה הגמרא: שנינו במשנה זו שאם עשה הכהן חציין למעלה
 16 וחציין למטה, שרק הן הסתומה כשרה, **וְאֵילוּ הפרידות המְפֹרְשִׁין**
 17 **לֹא**, ומושם החשש שמא העולות קרבו למטה והחטאות קרבו
 18 למעלה, וקשה, **אִמָּאי** – מדוע פסולים המפורשים, **נְהִי נְמִי** – אמנם
 19 נכון הוא **הַעוֹלָה קְרִיבָה לְמִטָּה** ואי אפשר שתהיה עולה כשרה,
 20 אבל לרב אדא בר אבהו צריך להיות שתי **מְפֹרְשִׁין** –
 21 (תמשך) העולה ו**תְּהִי** – (ותהפך) **לְחַטָּאת הָעוֹף**, וכיון שבעלת
 22 העולה אינה צריכה את החטאת, שכבר הקריבה את חטאתה, תוכל
 23 העולה הזאת שנמשכה ונהפכה לחטאת לעלות לשם חברתה שהיא
 24 בספק שמא חטאתה שהביאה נעשתה למעלה ונפסלה, ונמצא
 25 שממנה נפשך קרבן אחד כשר לחטאת, ולמה מבואר במשנה ששתיהן
 26 פסולות.
 27 מתרצת הגמרא: **אִמָּיִר** – כל מה שאמרנו **דְּאָמַר רַבִּי יְהוֹשֻׁעַ** שעולת
 28 העוף שעשאה למטה כחטאת נמשכת ונעשית חטאת, אין זה אלא
 29 **בְּחַד נִבְרָא** – באדם אחד החייב עולה וחטאת, שאם עשה את העולה
 30 למטה כחטאת, נהפכת העולה לחטאת ויצא בה ידי חובתו, אולם
 31 **בְּתָרֵי נִבְרָי** – בשני אנשים, שהביאו אחד חטאת ואחד עולה, **מִי**
 32 (–האם) שגם בזהופן זה תהפך עולתו של זה להיות חטאתו של
 33 זה, והלא אין לו חלק בחטאת זו, ואיך תעשה חטאתו, וכיון שאינה
 34 נמשכת לחטאת הרי היא עולה פסולה.
 35 הגמרא מקשה ממשנה נוספת: **תָּא** (–בוא) **וְשָׁמַע** קושיא על כך
 36 ממשנה אחרת במסכת קינים (שם מ"ד), שתי נשים שהיו מחוייבות כל
 37 אחת להביא שלוש פרידות, אחת היתה מחוייבת בקן שלמה (עולה
 38 וחטאת) ועוד פרידה אחת לעולה, והאחרת היתה מחוייבת בקן
 39 שלמה (עולה וחטאת) ועוד פרידה אחת לחטאת, ובסך הכל שש
 40 פרידות, ולקחו שלוש קינים, בקן הראשונה קבעו שפרידה אחת היא
 41 **לְחַטָּאת** לאחת מהן ו**הַפְּרִידָה הַשְּׁנִיָּה** היא **לְעוֹלָה** לחברתה, ולקחו קן
 42 נוספת והיא **סְתוּמָה**, דהיינו שלא פירשו מה היא החטאת ומה היא
 43 העולה, ולקחו קן נוספת והיא **מְפֹרְשֵׁת**, שפירשו בעת לקיחתה
 44 שפרידה זו חטאת ופרידה זו עולה, אולם לא קבעו שמות הבעלות
 45 למי החטאת ולמי העולה, ונמצא שיש כאן שתי עולות ושתי חטאות
 46 מפורשות ועוד קן סתומה, והיה לכהן להקריב את העולות למעלה
 47 ואת החטאות למטה, ובקן הסתומה להקריב אחת למעלה כעולה
 48 ואחת למטה כחטאת, אולם טעה וסבר שהן עולות וקשה את **פּוֹלֵן**
 49 **לְמַעְלָה**, **מְחַצֵּה** מהעופות שהביאו, דהיינו שתי העולות המפורשות
 50 ופרידה אחת מן הן הסתומה, **בְּשֵׁר**, ו**מְחַצֵּה** אחר, דהיינו שתי
 51 החטאות והפרידה השניה שבקן הסתומה, **פְּסוּל**, לפי שנעשו למעלה
 52 שלא כדין, ועליהן להביא שוב את החטאות שהיו מחוייבות בהן.
 53 ואם טעה וסבר שהן חטאות ועשה את **פּוֹלֵן לְמַעְלָה**, **מְחַצֵּה** מהעופות
 54 שהביאו, דהיינו שתי החטאות המפורשות ופרידה אחת מן הן
 55 הסתומה, **בְּשֵׁר**, ו**מְחַצֵּה** אחר, דהיינו שתי העולות והפרידה השניה
 56 שבקן הסתומה, **פְּסוּל**, לפי שנעשו למטה שלא כדין, ועליהן להביא
 57 שוב את העולות שהיו מחוייבות בהן. ואם עשה את **הַצֵּיִן** של הקינים
 58 **לְמַעְלָה** ו**הַצֵּיִן** האחר עשה **לְמַעְלָה**, דהיינו שכל קן וקן עשה ממנה
 פרידה אחת למעלה ופרידה אחת למטה בלא להבחין אם אותה

1 עוֹד פְּרִידָה אַחַת וְתִקְרִיבָנָה לְמַעַלָּה לְקָרְבַן עוֹלָה שַׁחֲסַר לָהּ. וְכֹל זֶה
2 כַּאֲשֶׁר שְׁתֵּי הַקִּינִים שֶׁהֵבִיאה הִיוּ מִמִּין אֶחָד, שְׁשֵׁתֵיהֶן תּוֹרִים אוֹ
3 שְׁתֵּיהֶן בְּנֵי יוֹנָה, וְעַל כֵּן תֵּבִיא עוֹד פְּרִידָה לְקָרְבַן עוֹלָה מִהַמִּין
4 שֶׁהֵבִיאה מִקּוֹדֶם.
5 ב. וְאִם שְׁתֵּי הַקִּינִים שֶׁהֵבִיאה הִיוּ מִשְׁנֵי מִיָּנִין, שְׁאֵחַת תּוֹרִים וְהַאֲחֶרֶת
6 בְּנֵי יוֹנָה, וְאִין יָדוּעַ אִיזוֹ קָרְבָּה אַחֲרוֹנָה, תֵּבִיא עוֹד שְׁתֵּי – שְׁתֵּי
7 פְּרִידוֹת, אַחַת תּוֹר וְהַאֲחֶרֶת בֶּן יוֹנָה. וְטַעַם הַדָּבָר הוּא, מִשּׁוּם שֶׁשְּׁנֵינוּ
8 בְּקִינֵין (פ"ב מ"ה) שְׁאִין מֵבִיאים תּוֹר כַּנְּגַד בֶּן יוֹנָה וְלֹא בֶּן יוֹנָה כַּנְּגַד תּוֹר,
9 דְּהֵינּוּ שֶׁקֵּן צְרִיכָה לִהְיוֹת מִמִּין אֶחָד וְלֹא מִשְׁנַיִם. וְכִיּוֹן שֶׁהֵבִיאה שְׁתֵּי
10 קִינִים מִשְׁנֵי מִינִים, וְהִקֵּן שֶׁהַקְּרִיב הִכְהֵן רֵאשׁוֹנָה וְעָשָׂה בָּהּ אֶחָד
11 לְמַעַלָּה וְאֶחָד לְמַטָּה עֲלֵתָה לְחֻבּוֹתָהּ וְהִקֵּן הַאֲחֶרֶת בָּאָה לְנִדְרָהּ
12 וְנִפְסְלָה בָּהּ הַפְּרִידָה שֶׁהַקְּרִיב לְמַטָּה וְעֲלִיָּה לְהֵבִיא פְּרִידָה אַחֶרֶת
13 לְעוֹלָה, הִרִי שֶׁאִם הִיתָה הִקֵּן הַשְּׁנִיָּה קָן שֶׁל תּוֹרִים, נִפְסַל תּוֹר וְעֲלִיָּה
14 לְהֵבִיא תּוֹר אַחֵר לְעוֹלָה, וְאִם הִיתָה קָן שֶׁל בְּנֵי יוֹנָה נִפְסַל בֶּן יוֹנָה
15 וְעֲלִיָּה לְהֵבִיא בֶּן יוֹנָה אַחֵר. וּמִפְּנֵי הַסֵּפֶק עֲלִיָּה לְהֵבִיא תּוֹר וּבֶן יוֹנָה.
16 ג. וְאִם כַּאֲשֶׁר נִדְרָה לְהֵבִיא קָן, פְּרִשָּׁה נְדָרָה שֶׁתֵּבִיאֲנוּ מִמִּין מִסּוּיִם,
17 מִתּוֹרִים אוֹ מִבְּנֵי יוֹנָה, וְאִינָה זֹכֶרֶת אִיזָה מִין פִּירְשָׁה, הִרִי הִיא
18 מִחֻוּיִבַת מִסֵּפֶק לְהֵבִיא לְנִדְרָה מִשְׁנֵי הַמִּינִים, וְעַל כֵּן מִתְּחִילָה הִיָּה
19 עֲלִיָּה לְהֵבִיא שְׁלוֹשׁ קִינִים, אַחַת לְחֻבּוֹתָהּ וְשְׁתַּיִם לְנִדְרָהּ, לְחֻבּוֹתָהּ
20 מֵאִיזָה מִין שֶׁתִּרְצָה, וְלְנִדְרָהּ קָן שֶׁל תּוֹרִים וְקָן שֶׁל בְּנֵי יוֹנָה, וְכִיּוֹן שֶׁלֹּא
21 עָשָׂתָה כֵּן אִלֵּא הֵבִיאה לְנִדְרָה מִין אֶחָד, וְכַאֲמוֹר לְעִיל נִפְסְלָה פְּרִידָה
22 אַחַת בְּקָן שֶׁל נִדְרָה שֶׁהִיָּה עַל הַכְּהֵן לְעִשׂוֹתָהּ עוֹלָה וְעָשָׂה חֲטָאת,
23 וּבְאֹפֶן זֶה הִיא [צְרִיבָה] לְהֵבִיא עוֹד שְׁלֹשׁ פְּרִידִין, פְּרִידָה אַחַת
24 לְעוֹלָה מִהַמִּין שֶׁהֵבִיאה, וְהִיא בָּאָה תַּחַת זֶה שֶׁנִּפְסְלָה, וְעוֹד שְׁתֵּי
25 פְּרִידוֹת מִהַמִּין הַשְּׁנִי מִפְּנֵי הַסֵּפֶק אִיזָה מִין הַתְּחִיבָהּ. וְכֹל זֶה כַּאֲשֶׁר
26 שְׁתֵּי הַקִּינִים שֶׁהֵבִיאה הִיוּ מִמִּין אֶחָד, שְׁשֵׁתֵיהֶן הִיוּ תּוֹרִים אוֹ שְׁתֵּיהֶן
27 הִיוּ בְּנֵי יוֹנָה, שֶׁעַל כֵּן תֵּבִיא עוֹד פְּרִידָה לְקָרְבַן עוֹלָה מִהַמִּין שֶׁהֵבִיאה
28 מִקּוֹדֶם, שֶׁנִּפְסְלָה בּוֹ פְּרִידָה אַחַת. דּוּגְמָא לְדָבָר, שֶׁמִּלְכַתְּחִילָה הֵבִיאה
29 שְׁתֵּי קִינִים שֶׁל תּוֹרִים, אַחַת לְחֻבּוֹתָהּ וְאַחַת לְנִדְרָהּ, וְהִרִי הִיא חִיּוּבַת
30 מִסֵּפֶק עוֹד קָן שֶׁל בְּנֵי יוֹנָה לְנִדְרָהּ, וְעָשָׂה הַכְּהֵן מִמָּה שֶׁהֵבִיאה אֶחָד
31 לְמַעַלָּה וְאֶחָד לְמַטָּה, וְנִפְסַל תּוֹר מִקָּן נִדְרָה מִשּׁוּם שֶׁנִּעְשָׂה כַּחֲטָאת
32 וְלֹא כְּעוֹלָה, עֲלִיָּה לְהֵבִיא עוֹד תּוֹר וְשְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה, תּוֹר תַּחַת הַתּוֹר
33 שֶׁנִּפְסַל וְשְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה מִפְּנֵי הַסֵּפֶק שֶׁמָּא נִדְרָה לְהֵבִיא בְּנֵי יוֹנָה דּוּקָא.

34 ד. וְאִם שְׁתֵּי הַקִּינִים שֶׁהֵבִיאה לְחֻבּוֹתָהּ וְלְנִדְרָהּ הִיוּ מִשְׁנֵי מִיָּנִין,
35 שְׁאֵחַת תּוֹרִים וְהַאֲחֶרֶת בְּנֵי יוֹנָה, וְאִין יָדוּעַ אִיזוֹ קָן קְרִבָּה רֵאשׁוֹנָה
36 וְאִיזוֹ קְרִבָּה שְׁנִיָּה, תֵּבִיא עוֹד אֶרְבַּע פְּרִידוֹת, שְׁנֵי תּוֹרִים וְשְׁנֵי בְּנֵי יוֹנָה,
37 וְכוֹלֵן לְקָרְבָּנוֹת עוֹלָה. וְטַעַם הַדָּבָר הוּא שְׁכִיּוֹן שְׁאִין יָדוּעַ אִיזוֹ קָן
38 קְרִבָּה לְנִדְרָה, אִם קָן הַתּוֹרִים אוֹ קָן בְּנֵי הַיּוֹנָה, אִין יָדוּעַ מַה עֲלִיָּה
39 לְהַשְׁלִים עֲבוּר מַה שֶׁנִּפְסַל, אִם תּוֹר אוֹ בֶּן יוֹנָה, וְכֵן אִין יָדוּעַ אִם
40 הַקְּרִיבָה לְנִדְרָה תּוֹרִים וּמִסֵּפֶק הִיא חִיּוּבַת לְנִדְרָה עוֹד קָן שֶׁל בְּנֵי יוֹנָה,
41 אוֹ שֶׁהַקְּרִיבָה לְנִדְרָה בְּנֵי יוֹנָה וּמִסֵּפֶק הִיא חִיּוּבַת לְנִדְרָה עוֹד קָן שֶׁל
42 תּוֹרִים, וְאִינָה יוֹצֵאת מִיָּדִי סְפִיקוֹת אֵלּוּ עַד שֶׁתֵּבִיא שְׁתֵּי קִינִים, קָן
43 תּוֹרִים וְקָן בְּנֵי יוֹנָה, וְתַתְּנָה וְתֵאמַר, אִם מִלְכַתְּחִילָה נִתְחִיבַתִּי בְּתוֹרִים
44 לְנִדְרִי, וְקְרִבָּה לְנִדְרִי קָן הַתּוֹרִים, וְנִפְסַל תּוֹר אֶחָד, תּוֹר אֶחָד מִשְׁנֵי
45 הַתּוֹרִים הִלְלוּ יִהְיֶה תַּחְתּוֹ וְהַתּוֹר הַשְּׁנִי הוּא נִדְבָה, וְאִם קָרְבוּ לְנִדְרִי
46 בְּנֵי הַיּוֹנָה וְנִתְחִיבַתִּי בְּתוֹרִים כַּאֲמוֹר וְיִהְיֶה לְנִדְרִי שְׁנֵי הַתּוֹרִים, וּבִין
47 כֶּךָ וּבִין כֶּךָ שְׁנֵי בְּנֵי הַיּוֹנָה יִהְיֶה לְנִדְבָה, וְאִם מִלְכַתְּחִילָה נִתְחִיבַתִּי בְּבְנֵי
48 יוֹנָה לְנִדְרִי, וְקְרִבָּה לְנִדְרִי קָן בְּנֵי הַיּוֹנָה, וְנִפְסַל בֶּן יוֹנָה אֶחָד, בֶּן יוֹנָה
49 אֶחָד מִשְׁנֵי בְּנֵי הַיּוֹנָה הִלְלוּ יִהְיֶה תַּחְתּוֹ וּבֶן הַיּוֹנָה הַשְּׁנִי הוּא נִדְבָה,
50 וְאִם קָרְבוּ לְנִדְרִי הַתּוֹרִים וְנִתְחִיבַתִּי לְנִדְרִי בְּבְנֵי יוֹנָה כַּאֲמוֹר, יִהְיֶה
51 לְנִדְרִי שְׁנֵי בְּנֵי הַיּוֹנָה, וּבִין כֶּךָ וּבִין כֶּךָ שְׁנֵי הַתּוֹרִים יִהְיֶה לְנִדְבָה.
52 ה. וְאִם גַּם קְבָעָה נְדָרָה לְהֵבִיאֲנוּ עִם חֻבּוֹתָהּ, דְּהֵינּוּ שְׁאֵמְרָה 'הִרִי
53 עֲלִי קָן לְהֵבִיאֲנָה עִם הַקָּן בָּהּ אֲנִי מִחֻוּיִבַת לְלִידְתִּי, נִתְחִיבָהּ בְּכֶךָ
54 לְהֵבִיא אֶת נִדְרָה עִם חֻבּוֹתָהּ יַחַד, וְכִיּוֹן שֶׁפִּירְשָׁה וְאִינָה יוֹדַעַת מַה
55 פִּירְשָׁה, כְּדִלְעִיל, נִמְצָא שֶׁמִּפְּנֵי הַסֵּפֶק נִתְחִיבָהּ בְּתַחֲלִילָה לְהֵבִיא עִם
56 קָן חֻבּוֹתָהּ עוֹד שְׁתֵּי קִינִים מִשְׁנֵי הַמִּינִים, קָן תּוֹרִים וְקָן בְּנֵי יוֹנָה, וְעַתָּה
57 שֶׁהֵבִיאה שְׁתֵּי קִינִים בְּלִבְדּוֹ וּמִמִּין אֶחָד, לֹא יֵצֵא יָדִי נִדְרָה, שְׁמָא
58 נִדְרָה לְהֵבִיא מִן הַמִּין הַשְּׁנִי, וְעֲלִיָּה לְהֵבִיא קָן נּוֹסֶפֶת מִן הַמִּין הַשְּׁנִי
59 וְלִהְיוֹסִיף וְלְהֵבִיא עִמָּה עוֹד עוֹלָה אַחַת בְּמִקּוֹם עוֹלַת חֻבּוֹתָהּ עַל מִנַּת
60 שֶׁתִּבּוֹא קָן זֶה שֶׁל הַמִּין הַשְּׁנִי עִם עוֹלַת חֻבּוֹתָהּ, אִמְנָם גַּם בּוֹזֵה אִין דִּי,
61 שֶׁהִלֵּא נִפְסְלָה עוֹלָה אַחַת מִהַקָּן שֶׁהֵבִיאה לְנִדְרָה כִּיּוֹן שֶׁהַכְּהֵן עָשָׂה
62 פְּרִידָה אַחַת לְמַטָּה כְּדִין חֲטָאת, וְשְׁמָא הוּא הִקֵּן שֶׁנִּתְחִיבָהּ לְנִדְרָה
63 וְאִין דִּי שֶׁתִּשְׁלִים אֶת אוֹתָהּ פְּרִידָה לְבִדָּה, שֶׁהִלֵּא עַל הַקָּן כּוֹלוֹ לְבּוֹא
64 עִם עוֹלַת חֻבּוֹתָהּ יַחַד, וְנִמְצָא שֶׁעֲלִיָּה לְהֵבִיא קָן זֶה כּוֹלָה וְלֹא רַק אֶת
65 זֶה שֶׁנִּפְסְלָה וְדוּקָא יַחַד עִם עוֹלַת חֻבּוֹתָהּ, וְעַל כֵּן הִיא